

تظاهرات کارگران کارخانه الکتریک رشت در میدان شهرداری

(میدان اصلی شهر رشت)

komiteye_kargari@yahoo.com

شرکت الکتریک ایران - رشت ، با ۵۴۰ نفر کارگر بعنوان یکی از قدیمی ترین و با سابقه ترین کارخانه های ایران ، در بهترین شرایط تولید و باصطلاح بهره وری (تولید) پس از چند بار دست به دست شدن توسط بانک صنعت و معدن و سازمان صنایع و کار شکنی های فراوان توسط مدیران گماشته شده از جانب این مراکز و نهادهای سرمایه داری ، از جمله فردی به نام "قدیری" داماد "احسانبخش" - امام جمعه گمیک شهر رشت - که به همراه دیگر مدیران و گماشتگان ، سهم بسزایی را در چپاول اموال کارخانه و استفاده شخصی از امکانات آن برعهده داشتند، سرانجام دچار مشکلات عدیده گردیده ، وبه رکود و تعطیلی کشانده شده و سپس به بهانه ی خصوصی سازی و تغییر ساختار ، در واقع به مُفت به فردی به نام "قُبه" وردست کرباسچی شهردار اسبق تهران که خود معرف حضور واز کارگزاران و دزدان سرگردنه می باشد، فروخته شد. تاپس از تعطیلی کارخانه و بیکارسازی کارگران ، تخریب و تفکیک شود وبه قیمتهای باورنکردنی جهت برج سازی و ساخت اماکن تجاری ، مورد استفاده خریداران قرار گیرد.

این کارخانه که دارای زمینی به وسعت ۱۳ هکتار ، دریکی از بهترین و گران ترین نقاط شهر رشت (اطراف پارک شهر) می باشد، به همراه ۲ کارخانه دیگر با تمامی تجهیزات و امکانات (از جمله تعداد ۱۰۰ تا ۱۲۰ دستگاه ماشین آلاتِ بعضاً" نو ودست نخورده و . . .) که تنها ارزش زمین وامکانات داخل شهر آن بالغ بر ۶۰ میلیارد تومان می باشد ، جمعا" به مبلغ یک میلیارد و سیصد میلیون تومان ، طی اقساط ۵ ساله به "قُبه" و دوستان او فروخته شد ، تا آقایان "خدای ناکرده" متضرر ومغبون نشوند واز این معامله ی کوچک !!! احیانا" دل آزرده نگردند !!!.

بهرحال ، آقای قُبه و شرکاء با نیت خیر - ساختن برج های متعدد و کمک به زیبا سازی شهر !!! - بلافاصله پس از انجام معامله واتمام قرارداد ، شروع به تخریب سالن ها و ساختمان های کارخانه از جمله ساختمان اداری آن کرد و حتی بخشی از یکی از ساختمانها را نیز تخریب کرد که با مقاومت سرسختانه و متحد کارگران مواجه گردید و مجبور به ترک کارخانه شد . کارگران از این تاریخ - حدودیک سال ونیم پیش - با دلاوری و فداکاری بسیار کارخانه را به کنترل کامل خود در آوردند وبا آگاهی از مقاصد پلید سرمایه داران و خریداران کارخانه ، از تخریب آن و ورود و خروج اشیاء و اموال و اسناد کارخانه ، به شکل

مسئولانه ای جلوگیری و روزها با تعداد زیادی از همکاران خود و شبها با وجود قطع آب و برق و سرمای شدید، در گروههای ۲۰ نفری با چوب و چماق در کارخانه کشیک دادند، تا کارخانه تخریب نشود.

طی این مدت، کارگران پس از دهها راهپیمایی و تجمع اعتراضی و سردادن شعارهای مختلف که از عمق وجودشان بر میخواست با زورگوییها و ترفندهای سرمایه داران و عاملین آنها در ارگانهای مختلف مقابله کردند و سالی ۳/۵ ماه سنوات بازخریدی را به سرمایه دار خریدار کارخانه که پس از اینهمه چپاول و تاراج بر روی ۱ ماه و بعدها ۲ ماه تاکید داشت، تحمیل نمودند.

اما بالاخره سرمایه دار و گماشتگان آن، برای پرداخت سنوات، شرط فروش بخشی از زمین (۲۷۰۰۰ متر مربع) را به عنوان پیش شرط پرداخت بازخرید در توافق نامه ای که در سازمان صنایع تهران و با حضور تنی چند از مقامات مملکتی تنظیم شده بود گنجانید، تا از این طریق هم زمان پرداخت سنوات کارگران را به تعویق بیاندازد و هم مشکلات تفکیک و تغییر کاربری زمین کارخانه جهت برج سازی و بساز و بفروشی را به کارگران محول نماید.

کارگران نیز به قصد دریافت سنوات خویش و تسریع در کار با مسئولین استان و مقامات شهرداری و شهردار رشت تماس برقرار کردند که با تقاضای بسیار عجیب و غریبی از جانب شهرداری مواجه گردیدند دایر براینکه: کارگران باید جهت عوارض تغییر کاربری زمین، مبلغ یک میلیارد و پانصد میلیون تومان به شهرداری پرداخت نمایند، تا تفکیک صورت گیرد. و این یعنی "روز از نو، روزی از نو" یعنی هیچی به هیچی.

تازه اینجا بود که کارگران متوجه شدند که چه کلاه گشادی توسط عوامل کارگشته ی سرمایه داری و کلاه برداران معروف بر سرشان رفته است. آخر پرداخت ۱/۵ میلیارد تومان عوارض شهرداری، توسط کارگرانی که برای مدتها، نه حقوق دریافت می کنند و نه منبع درآمدی دارند و... چگونه ممکن بود. بنابراین کارگران چاره ای ندیدند جز مبارزه و مبارزه. لذا با فشار به نمایندگان خود که چندان هم موافق این کارها نیستند در ساعت ۱۰/۵ صبح روز شنبه ۸۴/۶/۱۹ در پر جمعیت ترین میدان شهر رشت، میدان شهرداری اجتماع نموده، شعارهایی را بر علیه شهردار و دیگر مسئولین استان سردادند. مثل:

قُبّه جنایت می کند / شهردار حمایت می کند

نوسازی کارخانه خود بهانه بود / تعطیلی کارخانه با برنامه بود
مشکل ما شهرداری است ، شهرداری است

که بدینوسیله توجه و تا حدود زیادی حمایت تعداد بسیار زیادی از مردم شهر را به خود و خواسته‌های به حق خود جلب نمودند. کارگران در ساعت ۳/۵ بعدازظهر با این اولتیماتوم که " اگر طی چند روز آینده ، به مطالبات ما رسیدگی نشود ، با جمع بیشتری به اعتراض و تجمع ادامه خواهیم داد " متفرق شدند و در صبح روز بعد مجدداً با تعداد بیشتری از کارگران در مقابل شورای شهر رشت – اندکی بالاتر از همان میدان شهرداری – تجمع کردند و بر روی خواسته های خود پافشاری نمودند که سرانجام در روز دوشنبه ۸۴/۶/۲۱ شهرداری تسلیم خواسته های به حق کارگران شده و پذیرفت که در اسرع وقت به تفکیک و تغییر کاربری زمینهای کارخانه ، بدون دریافت هیچگونه مبلغی اقدام نماید. لیکن کارگران شرکت الکتریک ، ناباورانه و درحالی که بارها و بارها از جانب مسئولین بدقولی و بی توجهی دیده اند هم مصمم اند که خواسته‌های خود را هرچه متحد تر دنبال نمایند.

" با آرزوی موفقیت برای کارگران مصمم و مبارز کارخانه الکتریک رشت "

اتحاد کمیته های کارگری – ۸۴/۶/۲۷ / 18 Sep. 2005

komiteye_kargari@yahoo.com